

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

regem pro quibusdam non satis explicitis causis, Ottonianum atque Iordanem : Sed hi regi indixere diem, ut Romam properaret, non alibi accepturus Imperij coronam. Dum autem appararet, quae Italicae expeditioni necessaria viderentur : neque enim leui manu penetrare potuit prouincias, & erant, quae in Italia pro statu ecclesiae recuperando viderentur agenda : in ipso verum apparatu rex ipse defecit, tumultus in Bambergae. Reliquit autem filium Henricum, cognominatum de Rodenburg, apud quem cum Imperialia insignia seruarentur, ab omnibus illi regnum putabatur deferendum. Sed tum Fridericus Sueuus illi praefertur. Tantum vero valuit timor Henrici apud magnates, ut iam regnante Friderico, non securus videretur rex, nisi iste veneno tolleretur de medio.

CAPVT XV.

Fridericus eius nominis I. genere Sueuus, Contradi regis ex fratre nepos, Friderico patre natus, eo qui Henrico V. sufficiens multi ducebant, regno substituitur à principibus. Hunc Italici ob contumeliam, quod grauis illis incubuerat, Barbarossam cognominauerunt. Erat autem annus post mille centum quinquagesimum secundus. Numeratur & iste in gente Saxonum, quauis Sueuiam habuerit patriam : nam Ottonum triam sanguis diu inter principes claruit, ut ex illa se semper prodysse gloriarentur. Primam curiam in sacro Pentecostes festo Mersburgi celebrauit : Ibi Zueno atque Kanutus de corona Daniae contententes, Romanorum regem causae suae arbitrum fecere. Zuenonem ille in regno confirmauit, & Kanutum Magni filium, parte regni deputata, inter duces iussit haberi : Deinde in Herbolim indixit conuentum : Ibi Henricum Bauariae & Saxoniae ducem,

Aucem, Alberto marchioni iterum composuit: Viuebat antiquum in pectore vulnus, amor videlicet Saxonie in corde Alberti: Sed duplici stemmate Henrici excluditur: Nam & auia eius paterna Magni ducis fuit filia, quomodo & Alberti mater: Insuper Henrici mater erat Lotharij filia, quae alio iure traxit ad illum Saxoniae ducatum. Quo tempore idem Henricus grauiter institit Vicelino, ut ferulam pastorem, hoc est, inuestituram temporalis dominij, ab ipso acciperet: Sed vetuere Bremenses, regale munus asserentes, inuestiri episcopos ad formam inter Calixtum Papam & Henricum V. Imperatorem constitutam. Venit rex in Saxoniam incunabula patrum visurus. Vxorem autem quam tenebat Henricus, quia ob propinquitatem legitime habere non poterat, interuenientibus apostolicis legatis, cum gratia dimisit, separatus ab illa per sententiam, quam vocant diuortij. Nec diu supersuit vir sanctissimus Vicelinus, anno V. sui pontificatus decedens apud fratres suos in Faldera, hoc est, Nouo monasterio tumultus. Quo mortuo, fratres eius se retraxerunt ab vnione Aldenburgensis episcopatus: quippe qui Bremensi ab antiquo pertinerent. Successit illi in episcopatu Geroldus ex ministerialibus Henrici ducis. Rex autem Fridericus in Magdeburgo Pascha celebrauit: inde instituens profectionem primam in Italiam: Iurare fecit principes eandem expeditionem: Nouerat enim tergiuersiones multorum: Non ignorabat quam difficulter inibant legem & sumptuosam peregrinationem: Ideo simplici promissione intantare contentus non erat.

CAPVT XVI.

Annus erat post mille centum quinquagesimus quintus, cum rex iter ingressus, magno principum

pum